De diabetespas als hulpmiddel om "patient empowerment" te verhogen.

Haio: PEETERS Inge , U.A.
Promotor: WENS Johan
Praktijkopleider: DEVLIES Liesbet , Van Dyck Paul

Context: In onze opleidingspraktijk verloopt de opvolging van mensen met niet insuline afhankelijke diabetes type 2 niet altijd even gestructureerd en geuniformeerd. We merken dat het dossiergebruik zoals nu mbv ?Windoc? niet toelaat om deze uniformiteit te bereiken. We zouden daarom een toevlucht willen zoeken in de diabetespas. Daarnaast zoeken we een manier om deze mensen zelf meer te betrekken in de follow-up en de behandeling van hun ziekte.

Onderzoeksvraag: Kunnen we met behulp van de diabetespas de follow-up van mensen met diabetes type 2 meer geuniformeerd laten verlopen in onze praktijk? Kunnen we de diabetespas als hulpmiddel gebruiken om deze mensen meer bewust te maken van hun eigen keuzes en prioriteiten. Kunnen we zo hun eigen verantwoordelijkheid verhogen en hen ertoe aanzetten zelf initiatief te nemen in de follow-up en de behandeling van hun diabetes?

Methode: We voerden een literatuuronderzoek uit, toegespitst op het gebruik van de diabetespas in Vlaanderen en eventuele equivalenten in het buitenland. En we zochten een gevalideërde methode om ?patient empowerment? te meten. Dan werd aan zoveel mogelijk patiënten uit onze praktijk met niet insuline afhankelijke diabetes, gevraagd om deel te nemen aan het project. Voor diegenen die wensten deel te nemen werd een diabetespas aangevraagd. Enerzijds werd dan op twee momenten tijdens het onderzoek gepeild naar hun ?empowerment? met behulp van de ?Diabetes Empowerment Scale?. Anderzijds werd ook bekeken of de zorg voor deze patiënten verbeterde na implementatie van de diabetespas. Daartoe werd vergeleken welke klinische parameters voor en na introductie van de diabetespas in het EMD werden geregistreerd.

Resultaten: De gemiddelde scores op de vragen van de ?Diabetes Empowerment Scale? lagen hoger na invoering van de diabetespas. Hoewel we geen verbetering konden vaststellen in de absolute waarden van de verschillende, geregistreerde, klinische parameters, was het wel opvallend dat na implementatie van de diabetespas er veel volledigere werd geregistreerd in het EMD.

Conclusie: De implementatie van de diabetespas heeft bij onze deelnemers geleid tot een verhoging van ?patient empowerment?. We konden de zorg voor deze patiënten verbeteren, omdat de verschillende klinische parameters veel volledigere in het EMD geregistreerd werden. Helaas is de diabetespas in zijn huidige vorm niet altijd toepasbaar in de huisartsenpraktijk.